

रुडेशाइम

रुडेशाइमच्या त्या टुमदार हॉटेलमध्ये सरत्या दुपारी आम्ही पोहोचलो तेव्हा पाऊस नुकताच ओसरला होता. आज रात्रीचा मुक्काम जर्मनीतील रुडेशाइमला असणार होता. हॉटेलच्या रिसेप्शनला पारंपारिक पोषाखातली एक जर्मन मुलगी होती. निळे डोळे , सोनेरी भु-या केसांच्या दोन वेण्या आणि तो ड्रेस यांमुळे ती एखाद्या सुंदर बाहुलीसारखीच दिसत होती. तिने पटापट रुम्स दिल्या. हॉटेलमधल्या गोष्टींची माहिती करून दिली. आम्हांला रात्रीच्या जेवणाची वेळ सांगितली आणि "किचन रात्री साडे नऊला बंद होतं, फार उशीर करू नका" अशी प्रेमळ सूचना (की दटावणी !) देऊन आमचा निरोप घेत ती पुढची कामं करायला गेली. जर्मन अगत्याचं पहिलं दर्शन आम्हांला घडलं ते हे असं.

आमच्या बॅगज आम्ही रुमवर ठेवल्या. थोडं फ्रेश होऊन खाली उतरलो.-हाइन नदीतून जवळचा परिसर फिरवून आणणा-या बोटीवर आमचं रिजर्वेशन होतं. अर्ध्या तासाचा सुंदर रस्ता घेऊन आम्ही आमची बोट सुटणार होती त्या पियरला आलो. पाच-एक मिनिटात आम्हांला निळ्या पांढऱ्या रंगाची बोट डुलत डुलत आमच्या दिशेने येताना दिसली. क्रूजच्या स्टाफने तिकीट पाहून आम्हाला सोडलं. क्रूज मोठी होती. अप्पर डेकला आणि लोअर डेकला बसायला जागा केल्या होत्या. एक छोटेखानी बार आणि रेस्टॉरंट खालीच होते.....क्रूज संधपणे निघाली. दोन्ही बाजूला डॉगर, त्यांच्या उतरणीवर नजर पोचेल तिथपर्यंत द्राक्षांचे मळे, डॉगरांवरचे जुन्या काळातले सुंदर किल्ले, नदीच्या काठांवर

रुदेशाइम

गुलाबी, पांढऱ्या रंगांची चेरीची झाडं, मधूनच प्लेनची झाडं डोकावतायत, सुंदर गुलाबी गारवा, खाली निळंशार पाणी आणि वर निरभ्र आकाश, जणू काही चित्रातून प्रवास चाललाय असं वाटावं.....इतकं मोहक दृश्य होतं ते. वाईन, बीअर, चहा, कॉफी इत्यादींचा आस्वाद घेत लोकं, क्रूज एन्जॉय करत होती. जर्मन लोकांचं वैशिष्ट्य असं की, ह्या व्हेली मध्ये, नदीच्या सौंदर्याला धक्का लागू नये, म्हणून नदीवर कुठेही पूल टाकले नाहित. दूरवरचा सुंदर देखावा देखील कुठल्याही अडथळ्याशिवाय पाहता येतो.

तासभराची क्रूज करून काही वेळातच आम्ही रुदेशाइमला पोचलो. इथलं ओल्ड टाऊन अतिशय सुंदर आहे. मार्क स्ट्रॉस (म्हणजे मार्केट स्ट्रीट) वर काही दुकानं अजून चालू होती. तिथून चालत आम्ही 'डॉसलगास्स' या अतिशय चिंचोळ्या रस्त्यावर आलो, इथे, सगळ्या जुन्या दगडी बांधणीच्या इमारती आहेत. सर्व रस्ते कॉबलस्टोन्स मधे बांधलेले. प्रत्येक बिल्डिंगच्या बाहेर एखादं रेस्टॉरंट, बार, एखादं म्यूझियम होतं. जर्मनीचा झेंडा प्रत्येक ठिकाणी दिसत होता.....बऱ्याच गोष्टी या रस्त्यांवर चित्रातून, डिजाइन्समधून किंवा कलेतून व्यक्त केल्या आहेत. अंधार पडला होता. रेस्टॉरंट्स, बारमधे आता वर्दळ दिसू लागली होती. काही ठिकाणी लाइव्ह बँड होता. कोणी होतकरू कलाकार गिटार वाजवताना दिसे. तर मध्येच कुठून तरी व्हायोलिनचे आर्त सुर कानी येत होते. अशा सुंदर वातावरणात, आम्ही रात्रीच्या जर्मन जेवणाचा आस्वाद घेतला व पाय मोकळे करण्यासाठी नदीवर आलो. हवेत विलक्षण गारवा होता. -हाइन नदीत, आज तरंगणारे दिवे सोडले होते. भान हरपून टाकणारं दृश्य होतं ते. एखादा देश आपल्याला अवचितपणे भेटून जातो ना, तो असा.

रुदेशाइम हे जर्मनीमधलं, -हाईन नदीच्या काठावर वसलेलं एक छोटंसं, शांत, निसर्गरम्य गाव. उण्यापु-या 20 चौरस मैलात जेमतेम दहा हजार लोकवस्ती. कुठूनही आलात तरी एका बाजूला हिरवेगार डोंगर आणि दुसऱ्या बाजूला नदी, पलीकडे पुन्हा डोंगर हे दृश्य दिसेलच. गावही कसं एकदम टापटिप, शांत. वाइन तयार करणे, हा गावचा मुख्य उद्योग आणि टुरिझम हा नव्याने वाढणारा व्यवसाय. असं म्हणतात की एखाद्या देशाची संस्कृती किंवा स्वभाव आपल्याला, अशा छोट्या छोट्या गावांमधून चटकन दिसतो. रुदेशाइमसारख्या शांत छोट्याशा गावांमधून जर्मनीचं प्रथम दर्शन घडलं ते असं. पण जगाच्या इतिहासात विविध गोष्टींमुळे, आपलं नाव अजरामर करणाऱ्या जर्मनीबद्दल जाणून घेऊया..पुढील भागात..... क्रमश :

